

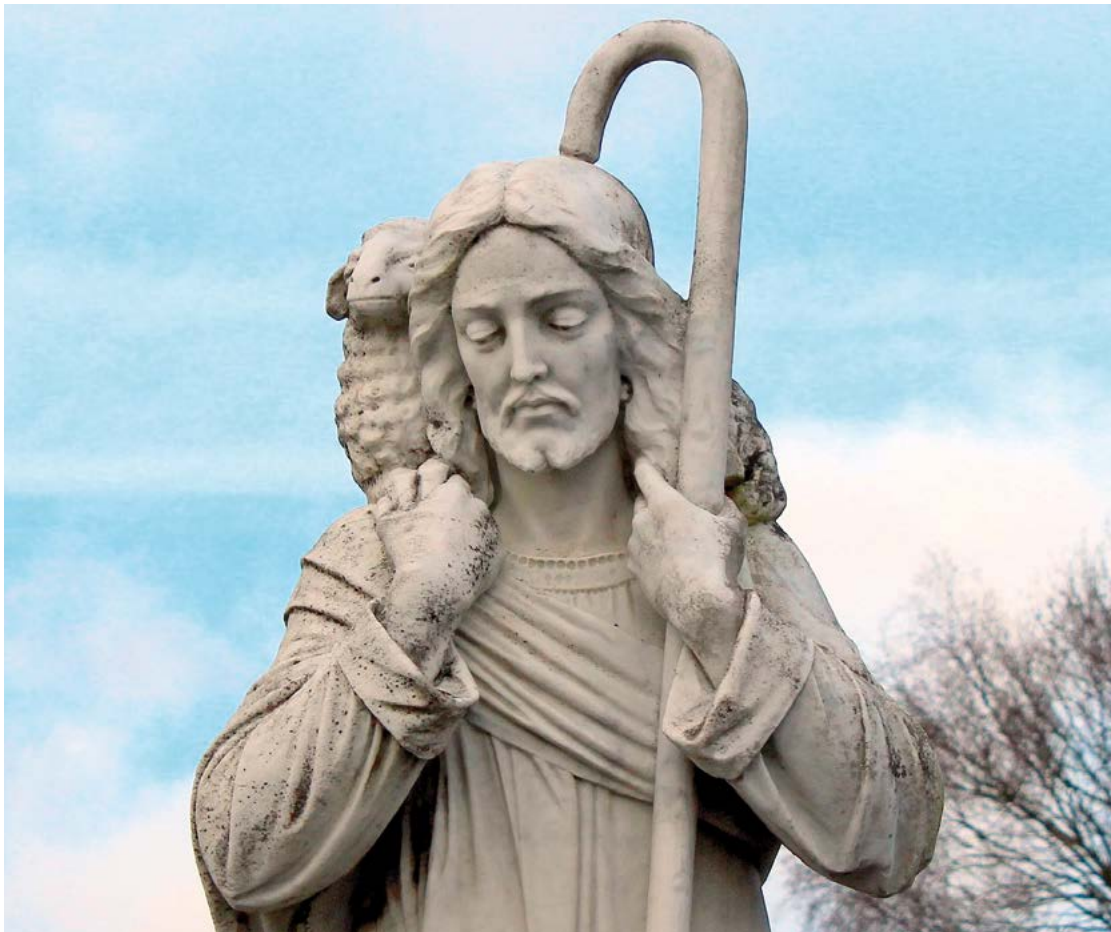
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Tens una trucada. Posa't en camí, no esperis més

Celebrem avui la «Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions». Vocació vol dir crida, però què pot significar que demanem per les vocacions? Per què aquesta Jornada per demanar per les vocacions?

En el context de la cultura actual, en un ambient eminentment marcat pel subjectivisme, pels sentiments, pels gustos, no es valora ni gairebé es coneix el concepte de «vocació». Perquè vocació, que vol dir crida, es refereix al projecte de Déu per a cadascun de nosaltres, per a cadascun dels seus fills.

Significa per tant que el Déu, que ha creat els éssers humans per amor, ho ha fet seguint un projecte personal d'amor per a cadascú, i ens crida a un camí personal i únic, un camí per entrar per aquesta porta que és Crist el seu Fill, el Bon Pastor. I en l'Església reconeixem fonamentalment en principi tres opcions, tres possibilitats: la vocació o crida al matrimoni, la vocació a la vida consagrada i la vocació al sacerdoci ministerial, sense deixar de considerar que poden existir també altres camins que la providència de Déu pot assenyalar als seus fills. Per això podem dir que tens una crida de Déu, la tens

i cal donar-hi resposta sense esperar més.

El projecte de Déu és la vida dels seus fills, i per això va enviar el seu Fill al món: «Tant ha estimat Déu al món que li ha entregat el seu únic Fill, perquè tots els qui creuen en Ell tinguin vida eterna» (Jn 3,16).

Avui, a més, se'ns presenta a l'evangeli d'aquest quart diumenge de Pasqua la imatge de Jesús com a Bon Pastor. El Bon Pastor que guia el seu ramat i el porta a pastures abundants i dona la seva vida per les ovelles. Ell és la porta per on ens ofereix entrar per trobar el descans, la porta de la clau on trobem la nostra pau amb Ell.

«Us asseguro que jo soc la porta de les ovelles. Tots els que han vingut abans de mi són lladres i bandits; però les ovelles no els van escoltar. Jo soc la porta: qui entra per mi se salvarà i podrà entrar i sortir, i trobarà pastures. El lladre no entra sinó per robar i matar i fer estrall; jo he vingut perquè tinguin vida i la tinguin a desdir» (Jn 10,1-10).

Aquesta és una Jornada per demanar a Déu que manifesti la seva voluntat d'amor perquè molts joves puguin donar una resposta lliure i joiosa al seguiment del Senyor, ja sigui en el sacerdoci o en la vida consagrada, ja sigui per construir un projecte de vida matrimonial que és el camí més comú per a la majoria dels seus fills. Demanar que molts trobin la «Porta» que els portarà a la plenitud de la seva vida, al veritable sentit de la seva existència que tants busquen i no troben.

ENTREVISTA

Laïcitat i laïcisme a Catalunya

JOSEP M. SOLÉ I SABATÉ

Arran d'un seminari acadèmic sobre les raons de l'anticlericalisme a Catalunya, celebrat durant tres anys a l'Ateneu Universitari Sant Pacià i en el qual van participar historiadors —creients i no creients, religiosos...—, un dels participants, l'historiador Albert Balcells, qui més coneix tot el conjunt dels s. XIX i XX, va rebre l'encàrrec d'elaborar una obra que donés una visió aprofundida i lúcida dels catòlics i la laïcitat des de la crisi de l'Antic Règim fins a la Transició Democràtica. L'estudi *Els catòlics i la laïcitat a Catalunya. Una visió històrica del 1808 al 1979* (Rafael Dalmau Editor) «ajuda a comprendre el temps present», assegura un altre dels participants, Josep M. Solé i Sabaté, catedràtic d'Història Contemporània de la UAB.

Per què és un llibre recomanable?

És un llibre rigorós, crític, profund i entenedor. Imprescindible per a qualsevol persona, creient o no, interessada en la història contemporània de Catalunya. Al meu entendre, hi ha un fet molt important a destacar referent a la Guerra Civil i el seu pes encara en la societat actual. Cap ens o partit polític ha fet una autocrítica de la seva actuació. Només l'Església ho va intentar.

I ho va aconseguir?

No, perquè no va ser aprovat en l'assemblea de religiosos al final de la Dictadura franquista en no arribar a la majoria de dos terços. Ningú més ha revisat la seva actuació en aquell fet humà i social tan dramàtic i violent.

La voluntat de l'Església catalana era d'apropar-se a la societat...

Del Concili Vaticà II fins a l'any 1979, l'Església catalana mostra la voluntat majoritària d'apropar-se a la societat de la qual forma part. Els exemples els tenim en la identificació vers els valors democràtics, la defensa de la pluralitat política, l'aposta definitiva per una separació de poders, l'anar al costat del món obrer i treballador i ser absolutament sensible vers els ideals d'una societat catalana que apostava aleshores, clarament, per l'autogovern del país...

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Glorifiquem el Senyor!
Agraïm el seu amor!

És metgessa i com cada dia es prepara per anar a l'hospital on treballa. Avui té diverses intervencions quirúrgiques programades. Arriba al centre sanitari, es prepara acuradament i es dirigeix al quiròfan assignat. La jornada laboral serà llarga. Sobre la taula està preparat ja el pacient que ha d'intervenir primerament. La doctora és coneixedora de la seva gravetat pels informes previs que ha llegit i estudiat. Es tracta d'un home jove, de quaranta anys, amb una infecció cerebral. «La ufana del bosc i els jardins: aquell rei quedarà consumit des de l'entranya fins a flor de pell. Serà com un malalt que es decandeix. Un marrec sabria comptar els pocs arbres que li restaran» (Is 9,18). La metgessa s'apropa a ell i en mirar el seu rostre descobreix que es tracta del religiós prevere, professor del seu fill que, cada diumenge, presideix o concelebra la missa familiar en la qual participa la seva família amb moltes d'altres.

L'impacte que rep és gran. Després del trasbals inicial, sent la necessitat de pregar. Sempre ho fa abans de

cada intervenció, avui també, amb una emoció especial. Demana a Déu que condueixi les seves mans, que il·lumini el seu enteniment, que els seus moviments siguin destres i encertats. «Jesús, en sentir-ho, digué: Aquesta malaltia no portarà a la mort, sinó a la glòria de Déu; per ella el Fill de Déu serà glorificat» (Jn 11,4).

La intervenció, llarga, laboriosa i delicada, resolta amb rigor, cadascú al seu lloc, acabà reeixidament. L'equip mèdic aconsegueix superar els temors preoperatoris. S'inicià un llarg postoperatori, assistit per un equip mèdic lliurat a un curós itinerari i al pacient. «El Senyor el sostindrà en el llit de dolor, se n'ocuparà durant la seva malaltia» (Sl 41,4). Cada vegada que es retroben malalt i facultatiu, la mirada agraïda d'aquell ho diu tot, és prou expressiva. No hi falten paraules.

El jove religiós ja torna a concelebrar la missa familiar. Aparentment tot és com abans. En el seu cor hi ha molt d'agraïment. També la doctora fa la seva pregària agraïda en la celebració dominical entorn la taula de Jesús. Gràcies, Senyor!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Pasemos por la Puerta

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la festividad del Buen Pastor recordamos unas palabras que hace unos años nos dirigía el papa Francisco. Su Santidad decía: «este domingo es un hermoso domingo, es un domingo de paz, es un domingo de ternura, de mansedumbre, porque nuestro Pastor nos cuida. "El Señor es mi pastor, nada me falta" (Sal 22,1)». La imagen del Buen Pastor nos colma de alegría, nos da seguridad y sosiego, mueve nuestro amor hacia el Pastor, que nos muestra con creces el amor que Él nos tiene a cada uno de nosotros.

Escuchemos su voz, estemos atentos; nos llama por nuestro propio nombre, y esto no lo debemos olvidar; es una manifestación de tal cercanía que nos permite decir «es mi Pastor». Al nombrarnos nos invita a

salir. ¿Por qué no nos retiene en su recinto que es tan bueno? Nos impele, nos saca fuera, pero nos hace salir por la Puerta. ¡La Puerta es Él!, podemos entrar y salir (cf. Jn 10,9). Nos da libertad y nos guía. Podríamos decir que nos hace pasar por su corazón. Él es nuestra salida y camino seguro. Nuestra vida está centrada en Él.

Conducidos por nuestro Buen Pastor y siguiéndole a Él, podemos atravesar la Puerta con «corazones fervientes, y pies en camino», como afirma el lema del mensaje del Santo Padre para la próxima Jornada Mundial de las Misiones de este año.

Que la intercesión de María nos ayude a tener «pies que se ponen en camino, con la alegría de anunciar a Cristo Resucitado. La eterna juventud de una Iglesia siempre en salida».

Lectures de la missa diària i santoral

1. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,11-18]. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Mare de Déu d'Arceli. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família, mr.

3. ■ Dimecres [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Dissabte. [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. **Ntra. Sra. Dels Desemparats.** Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.). [Ac 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jn 14,1-12]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

Intencions del Sant Pare per al mes de maig

Preguem per tal que els moviments i grups eclesials redescobren cada dia la seva missió evangelitzadora, posant els seus propis carismes al servei de les necessitats del món.

DIUMENGE IV DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vaucruificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia». Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys». Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entren passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14a.36-41)

El dia de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?». Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos:

Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante».

COMENTARI

Jesús és el Bon Pastor, i ens explica què fa

MN. JOSEP SERRA I COLOMER
Canonge de la Catedral

Encara que els ramats de les ovelles ens quedin lluny de la nostra vida de cada dia, la imatge que ens presenta Jesús ens resulta entranyable i entenedora. **Ell és el Bon Pastor, i la porta per entrar al lloc de protecció.**

Però alerta, nosaltres no som ni podem ser un ramat mesell, sense personalitat ni llibertat que segueix al qui va al davant, sense pensar.

En l'explicació que Jesús mateix ens dona d'aquesta paràbola, ens remarca que **Ell és com el bon guia, mestre i pastor que ens coneix, ens protegeix i ens estima.** Ens diu que coneix la nostra veu, perquè estem ben familiaritzats amb Ell, seguint-lo, escoltant-lo i meditant la seva paraula; i experimentem la seva presència sobretot en l'Eucaristia i en el compromís que tenim amb els més desvalguts.

És necessari saber distingir la seva veu, en mig d'altres veus que ens criden per tot arreu i ens volen seduir, però que no són bones i ens dispersen. Ell vol «que tinguem vida, i en tinguem a desdir».

També ens diu que **Ell és la porta** per on cal passar per entrar a la comunitat. Una comunitat de persones lliures que ens sabem protegides i estimades; que s'ajuden i es complementen, i són capaces d'entrar i sortir, convidant a altres persones a entrar i gaudir de protecció i estimació.

Mai els cristians podem ser un grup tancat que té por de sortir cap a fora, i es mira els altres com si tot fos perillós i dolent.

Hem de formar una comunitat ben cohesionada; que se sap estimada i estima; és oberta i generosament acollidora de tothom, sigui quina sigui la seva situació de vida. Una comunitat que ha experimentat les seves debilitats, febleses, vicis i pecats; i sap que necessita i demana la misericòrdia, el perdó i la protecció del Senyor.

Tenim variades mancances, però ens podem ajudar entre nosaltres; sabem que sols no podem arribar gaire lluny: Crist Jesús és el nostre guardià i pastor.

Per perpetuar visiblement la seva missió, Crist ha volgut que uns cristians fossin, en nom seu, els pastors en mig de les comunitats.

Preguem pels bisbes i pels sacerdots, que ungit per l'Esperit Sant en nom del Senyor, tenen aquesta gran missió i responsabilitat. Preguem, també, per les noves vocacions sacerdotals; que esdevinguin bons pastors en nom del Senyor.

Que sota el seu guiatge, formem un sol ramat i un sol pastor.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 30 d'abril, a les 11 h. El Sr. Bisbe celebra la Missa a la Parròquia de Sant Martí de Sorbet de Viladecavalls amb motiu del centenari del campanar.

Dimarts 2 de maig, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes del Col·legi La Vall a la Catedral.

Dimarts 3, a les 17.30 h. Confirmacions d'alumnes del Col·legi La Vall a la Catedral.

Dijous 4, a les 18 h. Confirmacions a la Universitat Internacional de Catalunya (UIC) a la capella de l'Hospital General de Catalunya (Sant Cugat del Vallès).

Divendres 5, a les 21 h. El Sr. Bisbe té una trobada amb els joves de la Parròquia de Sant Feliu de Sabadell.

Dissabte 6, a les 10 h. Jornada diocesana de Pastoral Obrera a l'Església de Santa Rosa de Mollet del Vallès. / **A les 10 h,** 2a Trobada diocesana de Famílies al Col·legi Puresa de Marí (Sant Cugat del Vallès). / **A les 11 h,** Mons. Cristau celebra la Missa en el 15è Romiatge diocesà de Malalts al Santuari de la Mare de Déu de la Sa-

lut. / **A les 20 h,** confirmacions a la Parròquia de la Santa Creu de Sabadell a feligresos de la Santa Creu i de la Sagrada Família.

Diumenge 7, a les 11 h. Confirmacions a la Parròquia de Sant Pau de Terrassa. / **A les 12.15 h,** confirmacions a la Parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Notícies

Sessió de Nicodemus. El dissabte 22, al matí, al Seminari diocesà de Vall-doreix, el bisbe Salvador va fer una sessió sobre eclesiologia al grup de joves de *Nicodemus*, organitzada per la Delegació de Joventut per a la formació teològica, pastoral, bíblica, litúrgica, etc.

Formació dels candidats al diaconat permanent. Mn. Eduardo Pire Mayol, delegat episcopal de Litúrgia, va intervenir el dissabte 22 d'abril, al Seminari Conciliar de Barcelona, en una sessió adreçada als candidats al diaconat permanent de la Província Eclesiàstica sobre el sentit de la Litúrgia en la vida i el ministeri diaconal.

Trobada pasqual de religiosos. El dissabte 22, al matí, va tenir lloc la trobada pasqual de religiosos al Santuari de la Mare de Déu de la Salut sobre la Pasqua i la creació. Les Germanetes

de l'Anyell conduïren la reflexió sobre la Pasqua i la creació amb textos de sant Francesc d'Assís i santa Caterina de Sena. Mn. Fidel Catalán, vicari general, presidí la celebració de l'Eucaristia.

Calendari

15è Aplec de Malalts. Organitzat per la Delegació de Pastoral de la Salut. Tindrà lloc el proper dissabte 6 de maig, de les 11 a les 14.30 h, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Mons. Salvador Cristau presidirà la Missa. (Cal portar el dinar). Inscripcions a la pròpia parròquia.

Jornada diocesana de Pastoral Obrera. Amb el lema «El treball és per a la vida». A l'Església de Santa Rosa de Mollet del Vallès. Dissabte 6 de maig, de 10.00 a 16.00 h (cal portar el dinar).

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Tienes una llamada. Ponte en camino, no esperes más

Celebramos hoy la «Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones». Vocación significa llamada, pero ¿qué puede significar que pidamos por las vocaciones? ¿Por qué esta Jornada para pedir por las vocaciones?

En el contexto cultural actual, en un ambiente eminentemente marcado por el subjetivismo, por el sentimiento, no se valora ni casi se conoce el concepto de «vocación». Porque vocación, que significa llamada, se refiere al proyecto de Dios para cada uno de sus hijos.

Significa por tanto que Dios, que ha creado a los seres humanos hombres por amor, lo ha hecho si-

guiendo un proyecto personal de amor para cada uno, y nos llama a un camino personal y único, un camino para entrar por esa puerta que es Cristo su Hijo, el Buen Pastor. Y en la Iglesia esto se resume fundamentalmente en tres opciones o posibilidades: la vocación o llamada al matrimonio, la vocación a la vida consagrada y la vocación al sacerdocio ministerial, sin dejar de considerar que existen otros caminos que la Providencia de Dios señala a algunos de sus hijos. Por eso podemos decir que tienes una llamada de Dios, la tienes y es preciso dar respuesta sin esperar más.

El proyecto de Dios es la vida de sus hijos, y para esto envió a su Hijo al mundo: «Tanto amó Dios al mundo que le entregó a su único Hijo para que todos los que creen en Él tengan vida eterna» (Jn 3,16).

Hoy, además, se nos presenta en el evangelio de este cuarto domingo de Pascua la imagen de Jesús como Buen Pastor. El Buen Pastor que guía su rebaño y lo lleva a pastos abundantes y da su vida por las ovejas. Él es la puerta por la que nos ofrece entrar para encontrar el descanso y el sosiego, la puerta del redil en el que encontramos nuestra paz con Él.

«Os aseguro que yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los es-

cucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estrago; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante» (Jn 10,1-10).

Esta es una Jornada para pedir a Dios que manifieste su voluntad de amor para que muchos jóvenes puedan dar una respuesta libre y gozosa para seguir al Señor en el sacerdocio y en la vida consagrada, y para el proyecto de vida matrimonial que es el camino más común para la mayoría de sus hijos. Para que muchos encuentren en él la «Puerta» que les llevará a la plenitud de su vida, al verdadero sentido de su existencia que tantos buscan y no encuentran.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

